

DUMINICA TOMEI ÎN CANA GALILEII

Duminică, 10/23 aprilie 2017, momentul atingerii Domnului de către Sfântul Apostol Toma a fost sărbătorit de Patriarhie în Cana Galileii.

La acest praznic, Biserica pomeneste faptul că Domnul Cel Înviat S-a arătat ucenicilor Săi „seara, în ziua aceea, întâia a săptămânii”, care era seara primei zile a Învierii, când Toma nu era cu ei și nu a crezut că Domnul înviase; apoi, după opt zile, Domnul S-a arătat din nou „ușile fiind încuiate”. Toma însă era cu ei și Domnul L-a încurajat să Îl atingă iar Toma a spus: „Domnul meu și Dumnezeuul meu” (Ioan 20: 24-29).

După cum se obișnuiește în Patriarhia Ierusalimului, acest eveniment se sărbătorește în Cana Galileii a opta zi după Înviere.

Sărbătoarea a fost condusă de Preafericitul Teofil, Părintele nostru și Patriarhul Ierusalimului, care a fost întâmpinat inițial de cercetași, la începutul drumului care duce la Sfânta Mănăstire din Cana, și apoi de preoți în veșminte liturgice, în fața Sfintei Biserici „Sfântul Gheorghe” din Sfânta Mănăstire din Cana. Împreună-slujitori au fost ÎPS Mitropolit Chiriac de Nazaret, Părintele Secretar General, ÎPS Arhiepiscop Aristarh de Constantina și ÎPS Mitropolit Ioachim de Helenopolis, ieromonahi aghiotafiți și preoți vorbitori de arabă care slujesc la Sfintele mănăstiri și parohii ale Patriarhiei din Sfânta Arhiepiscopie a Nazaretului, Arhidiaconul Marcu și Diaconul Anastasie. Răspunsurile la strană au fost date în limbile greacă și arabă de bărbați și femei din această parohie, la slujbă participând creștini ortodocși din Cana și din orașele învecinate, precum și pelerini din Grecia, Cipru, Rusia și România.

În fața acestei adunări evlavioase, Preafericirea Sa a predicat cuvântul lui Dumnezeu, după cum urmează:

“Veniți să bem băutură nouă, nu din piatră stearpă făcută cu minuni, ci din Izvorul nestricăciunii, care a izvorât din mormântul lui Hristos, întru care ne întărim”, spune imnograful Bisericii.

Iubiti frati și surori în Hristos,

Cucernici creștini și pelerini,

Sărbătoarea luminoasă a Învierii Mântuitorului nostru Hristos, care (înviind) ne-a adus din stricăciunea morții la viața veșnică, ne-a adus și astăzi împreună în acest loc sfânt al Canei din Galileea ca să putem sărbători în mulțumire, adică liturgic, amintirea „începutului minunilor (pe care) l-a făcut Iisus în Cana Galileii și Și-a arătat slava Sa; și ucenicii Săi au crezut în El “(Ioan 2, 11), așa cum mărturisește Ioan Evanghelistul.

„Acest început al minunilor” prin care Iisus Și-a arătat slava este prefacerea apei în vin – „apa ... se făcuse vin” (Ioan 2, 9) în timpul prezenței Sale la nunta prietenului Său Simon Cananeanul.

Este cunoscut faptul că apa este un ingredient necesar pentru funcționarea biologică a corpului uman. De aceea, în conformitate cu cartea Ieșirea din Vechiul Testament, proorocul Moise a lovit stânca în muntele Horeb – la porunca Domnului – și a izvorât apă din ea iar poporul a băut (Ieșirea 17: 6.). Această apă, care era naturală, a ieșit în mod minunat dintr-o stâncă stearpă, adică nefertilă sau neproductivă. Mai mult, Iisus i-a spus femeii samarince: „Dar cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu nu va mai înseta în veac, căci apa pe care i-o voi da Eu se va face în el izvor de apă curgătoare spre viață veșnică” (Ioan 4, 14).

Cu alte cuvinte, apa pe care o dă Hristos este Duhul Său Sfânt, pe care El l-a dat ucenicilor și apostolilor Săi după înviere Sa. Și aceasta întrucât învierea lui Hristos cea de-a treia zi a transformat mormântul stricăciunii într-un izvor de nestricăciune, adică într-un mormânt al vieții veșnice. Iată, așadar, de ce suntem chemați să „bem băutură nouă”.

Prin urmare, „băutura nouă” nu este altceva decât Sângele cel viu și Sfânt al Dumnezeului nostru Cel Înviat, al Mântuitorului Hristos, la Care suntem chemați să devenim părtași și participanți. „Băutura nouă” este sângele lui Hristos, adică „al Legii celei noi, care pentru mulți se varsă spre iertarea păcatelor” (Mat. 26: 28). „Băutura nouă” se referă la viața veșnică și la propria noastră înviere în ultima zi a Judecății. „Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică, și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi. Trupul este adevărată mâncare și sângele Meu, adevărată băutură. Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu rămâne întru Mine și Eu întru el” (Ioan 6: 54-56), zice Domnul.

Taina cu adevărat mare și sfântă a Sfintei Euharistii, cunoscută sub numele de „Cina Domnului”, este o pregustare a bucuriei și a veseliei Cinei din Împărăția Cerurilor. „Acestea sunt însuși trupul meu și sângele meu. Așa cum a îndumnezeit în chip minunat trupul pe care l-a luat, tot astfel (Hristos), în mod firesc, le preface în însuși trupul Său dătător de viață și în sângele Său cel sfânt”, ne învață Zigavinos.

Prezența lui Iisus Hristos și a Maicii Sale la nunta din Cana, orașul nostru binecuvântat, precum și transformarea apei în vin bun, are și o referire la nunta duhovnicească, adică la legătura dintre Biserica – mireasă cu Hristos – mirele.

La această nuntă duhovnicească din Împărăția lui Dumnezeu Tatăl, Fiu Său, Cel Unul Născut și Cuvântul va bea din vinul cel nou, „rodul viței”, adică vinul cel nou și bun, împreună cu prietenii Săi: „Și vă spun vouă că nu voi mai bea de acum

din acest rod al viței până în ziua aceea când îl voi bea cu voi, nou, întru împărăția Tatălui Meu” (Mat. 26:29).

Domnul nostru Iisus Hristos și Învierea Sa luminoasă sunt temelia neclintită a credinței noastre în Hristos Cel Răstignit și Înviat, așa cum ne învață Sf. Pavel: „După harul lui Dumnezeu, cel dat mie, eu, ca un înțelept meșter, am pus temelia; iar altul zidește. Dar fiecare să ia seama cum zidește; Căci nimeni nu poate pune altă temelie, decât cea pusă, care este Iisus Hristos” (1 Cor. 3, 10-11). Acest lucru este confirmat și lui îi aduce mărturie Sfântul Apostol Toma, cel care a spus celorlalți ucenici: „Dacă nu voi vedea, în mâinile Lui, semnul cuielei, și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielei, și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede. Și după opt zile, iarăși ... a venit Iisus, .. și a stat în mijloc ... Apoi a zis lui Toma: Adu degetul tău încoace și vezi mâinile Mele și adu mâna ta și o pune în coasta Mea și nu fi necredincios ci credincios.. A răspuns Toma și I-a zis: Domnul meu și Dumnezeul meu!” (Ioan 20: 25-28).

Da, iubiții mei frați, Hristos este piatra din capul unghiului pe care n-au băgat-o în seamă ziditorii (1 Petru 2, 6). „Și cel ce va crede în ea nu se va rușina” (1 Petru 2, 6). Hristos – ne învață Sf. Pavel, după ce a venit în lume, „a binevestit pace, vouă celor de departe și pace celor de aproape” (Efes. 2, 17).

Nimeni nu este în măsură să înțeleagă această pace a lui Hristos Cel Înviat „de nu se va naște ... de sus” însemnând „de nu se va naște ... din apă și din Duh” (Ioan 3: 3, 5). Și aceasta întrucât „Ce este născut din trup, trup este; și ce este născut din Duh, duh este” (Ioan 3: 6), zice Domnul.

Cu adevărat, mare este taina economiei dumnezeiești a lui Hristos. Să ne închinăm, așadar, Sfintei Învieri a lui Hristos și să spunem, împreună cu imnograful: „Ci precum în mijlocul ucenicilor Tăi ai venit, Mântuitorule, pace dându-le lor, vino

și la noi și ne mântuiește” și dăruiește pace regiunii noastre și întregii lumi. Hristos a înviat!”

Sfânta Liturghie a fost urmată de o procesiune întreită în jurul Sfintei Bisericii, iar procesiunea a fost urmată de o serbare a Școlii de duminică în curtea Sfintei Biserici și de o masă pascală, oferită de Părintele Stareț, Arhimandritul Hrisostom.

În trapeză, Preafericirea Sa a ținut următorul discurs:

“Ziua învierii! Și să ne luminăm cu prăznuirea și unul pe altul să ne îmbrățișăm. Să zicem: fraților și celor ce ne urăsc pe noi; să iertăm toate pentru Înviere. Și așa să strigăm: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le”.

Excelența Voastră, Domnule Primar,

Cinstiți epitropi ai Bisericii,

Iubiți frați întru Hristos,

Sărbătoarea sărbătorilor și praznicul praznicelor, adică ziua Învierii Mântuitorului nostru Iisus Hristos, este relevantă pentru întreaga lume, mai ales în epoca noastră contemporană când omenirea trece prin confuzie și teamă, fiind amețită de dezvoltarea tehnologică rapidă dar și deznădăjduită de tulburarea, războaiele fratricide și terorismul care ne înconjoară.

Sărbătoarea Învierii este de o importanță deosebită pentru locuitorii din Țara Sfântă. Și aceasta pentru că din Țara Sfântă și din Cetatea Sfântă a Ierusalim a strălucit Lumina lui Hristos, Lumina nădejdiei, a iubirii, a păcii și a împăcării.

În acest sens, orașul nostru din Cana Galileii este un martor viu al Luminii Învierii, al păcii și al conviețuirii armonioase dintre cetățenii săi musulmani și creștini.

Prezența neîntreruptă, de-a lungul veacurilor, a Patriarhiei Ortodoxe Grecești (Rum Ortodoxă) din Ierusalim cu membrii săi creștini credincioși în Cana este o dovadă de necontestat că într-adevăr, în acest loc sfânt și hagiografic, Domnul nostru Iisus Hristos a făcut începutul minunilor și Și-a arătat Slava Sa.

Iar slava arătată a lui Dumnezeu nu este altceva decât iubirea Sa fără margini și iubirea Sa de oameni. „Dacă zice cineva: iubesc pe Dumnezeu, iar pe fratele său îl urăște, mincinos este! Pentru că cel ce nu iubește pe fratele său, pe care l-a văzut, pe Dumnezeu, pe Care nu L-a văzut, nu poate să-L iubească” (1 Ioan 4, 20).

În timpul smeritei noastre slujiri ca egumen al acestui sfânt locaș cunoscut sub numele de „Nunta din Cana”, dar și ca păstorul lui duhovnicesc, am devenit părtași ai acestei experiențe iubitoare în rândul cetățenilor din Cana.

Astăzi, o zi de sărbătoare a orașului nostru binecuvântat, Cana, cinstitul nostru sobor de arhiepiscopi și preoți care Ne-au însoțit am fost socotiți vrednici să participăm la bucuria și veselia ei.

La fel cum voi, cetățenii din Cana, vă lăudați întru Hristos cu acest loc sfânt, și noi, Conducerea Duhovnicească, ne lăudăm întru Hristos cu voi și cu orașul vostru.

Și spunem acest lucru întrucât Locașul Sfânt al Nunții din Cana, la fel ca și minunea săvârșită aici, de prefacere a apei în vin bun, este un loc de mângâiere, de odihnă duhovnicească și de întărire dumnezeiască pentru toți vizitatorii și pelerinii cucernici care vin din toate colțurile lumii.

Pentru toate acestea, ne exprimăm cele mai calde mulțumiri mai ales către mult iubitul nostru reprezentant și stareț, cuviosul Arhimandrit Hrisostom și către mult stimații săi colaboratori, domnii Housan Abdelnour, Adnan Matar, și Aissa Jaraiske etc. și încheiem cu cuvintele încurajatoare ale Sfântului Apostol Pavel, care spune: „Deci, dar, fraților, stați neclintiți și țineți predaniile pe care le-ați învățat, fie prin cuvânt, fie prin epistola noastră. Însuși Domnul nostru Iisus Hristos și Dumnezeu Tatăl nostru, Care ne-a iubit pe noi și ne-a dat, prin har, veșnică mângâiere și bună nădejde, să mângâie inimile voastre și să vă întărească, la tot lucrul și cuvântul bun” (2 Tes.2: 15-17). *Hristos a Înviat!*”

După încheierea acestor activități, Preafericirea Sa a făcut vizite pastorale în Cana și curând după aceea a plecat la Ierusalim.

Din partea Secretariatului-General

<httpv://youtu.be/1QxcmD3LRRU>

ngg_shortcode_0_placeholder"
order_direction="ASC"
maximum_entity_count="500"]

order_by="sortorder"
returns="included"